

***Informe sobre el tractament televisiu de l'agressió als FGC.
Valoració del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (aprovada
en la sessió de 30 de gener de 2008)***

El 25 d'octubre de 2007, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) va emetre un comunicat en relació amb el cas objecte de l'informe per tal de subratllar un seguit de criteris derivats de la legislació, dels codis deontològics i de les recomanacions del CAC (relatives al tractament de la immigració, de la violència de gènere i de la celebració de judicis), ja que aquest organisme només fa un seguiment *a posteriori* de les emissions de les ràdios i de les televisions.

Un cop fet el seguiment, de l'anàlisi realitzada de les televisions seleccionades (TV3, 8tv, TVE-1, TVE a Catalunya i Tele-5) es desprèn que les informacions emeses han utilitzat, entre d'altres, els recursos següents:

- Sobreexposició del vídeo de l'agressió.
- Intervenció d'actors circumstancials (testimonis, veïns, coneguts) que aporten informacions anecdòtiques i poc recurs a la reflexió d'experts.
- Emissió d'imatges de la menor agredida que podrien permetre identificar-la, així com del testimoni principal de l'agressió i de diferents persones relacionades amb ell.
- Referència explícita a la nacionalitat dels protagonistes de les notícies.
- Utilització d'un lèxic de connotacions sensacionalistes i de diferents recursos d'espectacularització visual.
- Declaracions i entrevistes a l'agressor i valoracions diverses sobre l'agressió.
- Valoracions de les actuacions judicials.

L'informe deixa clar que no totes les televisions analitzades presenten els mateixos problemes ni ho fan amb la mateixa intensitat. Les televisions públiques (especialment TV3) demostren una major contenció que les privades en la utilització de recursos sensacionalistes i d'imatges de la menor

i, a més, recorren més als experts per a l'anàlisi d'aquest problema. Però totes les televisions fan un ús abusiu del vídeo de l'agressió en els teleinformatius i en els magazins, i totes fan valoracions que qüestionen l'actuació judicial. Hem de destacar, a més, que una televisió (Tele-5) va emetre en exclusiva una entrevista amb l'agressor, el qual es mostra al mateix temps com a heroi i com a víctima de la situació.

Encertar el tractament que han de tenir les notícies d'agressions relacionades amb persones immigrades i amb menors que, a més, són dones, és una qüestió complexa i que no es resol amb l'aplicació automàtica d'unes quantes fórmules. No obstant això, seria convenient que els mitjans audiovisuals reflexionessin sobre la incidència que pot tenir en l'opinió pública la reiteració d'unes imatges que vinculen la violència física amb les persones immigrades i amb les dones.

No és gens clar que l'exhibició reiterada d'uns fets que ningú no dubta a qualificar de racistes i sexistes sigui la manera més idònia per produir reaccions en la ciutadania contra el racisme i el sexisme. Tot al contrari, la visió continuada d'unes agressions i la seva relació amb la immigració pot contribuir més aviat a reafirmar determinats prejudicis i a reforçar tòpics i estereotips que identifiquen la població immigrada amb els desordres socials i, fins i tot, trivialitzen aquestes qüestions.

Els mitjans audiovisuals tenen el dret i el poder de seleccionar la informació i presentar-la d'una manera determinada. Han de ser conscients que, de l'exercici d'aquest poder, se'n deriva una capacitat evident d'influir en la mentalitat, les opinions i les actituds de les persones, especialment en aquelles qüestions que acostumen a anar acompanyades de prejudicis i que es presten a simplificacions fàcils.

És per això que el CAC recomana als mitjans audiovisuals que, en l'exercici de les seves obligacions informatives, extremin les precaucions en el tractament de les notícies sobre agressions personals per tal de contribuir a crear un clima de convivència i de respecte entre les persones.